



Bronius Krivickas Vilniuje 1942 m.  
*Pasvalio Mariaus Katiliškio  
viešoji biblioteka*

#### BRONIUS KRIVICKAS-*Vilnius*

Gimė 1919 m. lapkričio 17 d. Biržų apskr., Pasvalio vlsč., Pervalkų k., Antano ir Onos Krivickų gausioje šeimoje, kurioje augo 3 seserys ir 4 broliai. Iš visų vaikų vienintelį Bronių tėvai išleido į mokslus – nuo 1931 m. jis mokėsi Biržų gimnazijoje. Priklausė ateitininkų ir gimnazijos literatų būreliui. 1936 m. „Ateityje“ pasirodė pirmasis B. Krivicko sukurtas feljetonas.

1938 m. įstojo į Vytauto Didžiojo universiteto Teologijos-filosofijos fakulteto Filosofijos skyrių studijuoti lietuvių kalbos ir literatūros. Dar nepriklausomos Lietuvos metais bendradarbiavo spaudoje. Lietuvai atgavus Vilnių, studijas tęsė Humanitarinių mokslų fakulteto Filologijos skyriuje. 1944–1945 m. pradžioje mokytojavo Biržų gimnazijoje.

Vengdamas sovietų saugumo persekiojimo, slapstėsi, vėliau įstojo į Petro Tupėno vadovaujamą partizanų būrį.

1948 m. B. Krivickas-*Vilnius* Suoste slaptai susituokė su Biržų gimnaziją baigusia Smilgių pradžios mokyklos mokytoja Maryte Ziemelyte.

1951-aisias paskirtas Šiaurės Rytų Lietuvos (Karaliaus Mindaugo) srities štabo Visuomeninės dalies viršininku. Nuo 1951 m. tęsti partizaninės kovos persikėlė į Raguvos miškus. Redagavo Šiaurės Rytų Lietuvos (Karaliaus Mindaugo) srities leidinius „Laisvės kova“, „Aukštaičių kova“, LLKS Visuomeninės dalies periodinį leidinį „Prie rymančio Rūpintojėlio“. Buvo LLKS Prezidiumo narys, srities štabo narys ir Visuomeninės dalies viršininkas.

1952 m. rugsėjo 21 d., išdavus srities štabo bunkerį, B. Krivickas-*Vilnius* kartu su partizanu M. Blinkevičium-*Nemunu* žuvo Raguvos miške (Troškūnų raj.).

Tai buvo garsiausias talentingas partizanų poetas. Palaidotas Putiliškių k. kapinėse (Panevėžio raj.). 1996 m. vasarą ten atidengtas paminklas (skulptorius Vytautas Ulevičius). 1993 m. išleisti „BRONIAUS KRIVICKO raštai“.\* 1998 m. lapkričio 18-ąją jis apdovanotas (po mirties) Vyčio kryžiaus II laipsnio ordinu.

\* BRONIAUS KRIVICKO raštai / Parengė Virginijus Gasiliūnas. Vilnius: Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centras, 1999. – 575 p.-ilustr.